

Verhaal:

Op het meer

Het is avond. De leerlingen dalen de berg af en gaan naar het meer. Daar zijn nog heel veel mensen. Ze staan op het punt om naar huis gegaan. Ze hebben allemaal hun buik vol. Jezus had twee vissen en vijf broden in stukken gedeeld. En iedereen kon ervan eten. Er waren zelfs nog manden vol met eten over. Dat was zo wonderlijk!

Ook de leerlingen gaan naar huis. Ze maken zich klaar om naar de overkant van het meer te gaan. Jezus gaat niet mee. Hij blijft nog even op de berg. De leerlingen stappen in de boot en beginnen te roeien. Het begint al flink donker te worden, dus ze roeien stevig door. Het lukt ze goed om in het donker te roeien, dat zijn ze wel gewend. Ze weten precies welke kant ze op moeten. Maar dan begint het te waaien.

De wind laat de boot heen en weer schudden. Water klotst over de rand. De leerlingen weten niet meer goed welke kant ze op moeten. 'Houd je vast!' schreeuwen ze tegen elkaar. Maar ze verstaan elkaar nauwelijks. De wind is een storm geworden. In die wind en in het donker, zien de leerlingen iets in de verte. Het lijkt een schim, een schaduw. Ze worden bang. Ze zien dat het Jezus is. Hij loopt op het water naar ze toe en zegt: 'Wees maar niet bang. Ik ben het.'

De leerlingen wenken Jezus. 'Kom aan boord!' roepen ze. Dan komt de boot aan de overkant van het meer. Ze stappen uit de boot en trekken de boot aan land

